

Dosarul nr. 2ra-567/21

Prima instanță: (Judecătoria Edineț, sediul Central) E. Pșenița

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) D. Stănilă, D. Corolevschi, E. Bejenaru

Î N C H E I E R E

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ermalai Iulian, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Spiridon Ina împotriva lui Ermalai Iulian, intervenient accesoriu Rusu Alecu cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, prin care s-a încasat de la Spiridon Ina în beneficiul lui Ermalai Iulian suma de 1 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2019, Spiridon Ina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ermalai Iulian cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, Spiridon Ina a menționat că în temeiul certificatului de moștenitor legal din 07 septembrie 2018, este proprietara terenului agricol cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 1,1518 ha, situat în extravilanul s. Corpaci, raionul Edineț.

De asemenea, a invocat că în anul 2019, terenul respectiv a fost samavolnic semănat cu semințe de floarea-soarelui de către Ermalai Iulian, motiv pentru care s-a adresat Inspectoratului de Poliție Edineț cu o plângere.

Reclamanta a specificat că potrivit informației Biroului național de statistică, pe anul 2018 în raionul Edineț roada medie la 1 ha floarea-soarelui a constituit 23,3 kintale, iar costul unei tone de floarea-soarelui a constituit 5 050 de lei.

Astfel, prejudiciul cauzat îl estimează la suma de 13 549 de lei.

Spiridon Ina a solicitat încasarea de la Ermalai Iulian a sumei de 13 549 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 24 decembrie 2019, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Rusu Alecu (f.d. 63-64).

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 03 februarie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Spiridon Ina.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, s-a admis apelul declarat de Spiridon Ina, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul central din 03 februarie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a constatat nulitatea certificatului de moștenitor legal nr. 9635 din 07 septembrie 2018, eliberat pe numele Inei Spiridon.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Spiridon Ina.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, s-a încasat de la Spiridon Ina în beneficiul lui Ermalai Iulian suma de 1 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 13 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ermalai Iulian, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 08 octombrie 2020, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei suplimentare în partea respingerii pretențiilor și emiterea în această parte a unei încheieri, prin care să fie încasate integral cheltuielile de asistență juridică.

Recurentul Ermalai Iulian, în motivarea recursului a menționat că în ședința de judecată a fost prezentat bonul de plată ce confirmă achitarea sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar suma respectivă constituie cheltuieli reale, necesare și rezonabile și care corespunde complexității cauzei și volumului asistenței juridice acordate în instanța de judecată.

La 02 martie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimă copia recursului, fiind recepționat de către Spiridon Ina la data de 05 martie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 176).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis decizia suplimentară la 08 octombrie 2020, iar la 05 ianuarie 2021, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia suplimentară (f.d. 160).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ermalai Iulian, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ermalai Iulian, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari